

Міжнародні юридичні науково-практичні конференції
«АКТУАЛЬНА ЮРИСПРУДЕНЦІЯ»

LEGAL ACTIVITY

**«РЕФОРМУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА І
ДЕРЖАВНИХ ІНСТИТУЦІЙ: ДОСЯГНЕННЯ,
НЕДОЛІКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»**

**Збірник матеріалів Міжнародної юридичної
науково-практичної конференції**

Тези наукових доповідей

**(30 травня 2019 року)
www.LegalActivity.com.ua**

**Україна
Київ-2019**

1	ОСНОВНІ НАУКОЗНАВЧІ ПРОБЛЕМИ У СФЕРІ ДОСЛІДЖЕНЬ ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА КОМП'ЮТЕРНІ ПРОГРАМИ	ПОЗНЯКОВ СПАРТАК ПЕТРОВИЧ, д.ю.н., доц., професор кафедри адміністративного та фінансового права Національного університету біоресурсів та природокористування України (м.Київ)
2	ОСМИСЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ПРАВОСВІДОМОСТІ ОСОБИСТОСТІ В ПРОЦЕСІ ПОБУДОВИ І РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ	БРОВКО НАТАЛІЯ ІВАНІВНА, к.ю.н., доцент, доцент кафедри теоретико-правових та соціально-гуманітарних дисциплін Білоцерківського національного аграрного університету (м.Біла Церква)
3	РЕФОРМУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ТА ДЕРЖАВНИХ ІНСТИТУЦІЙ ЯК ЗАПОРУКА ЇХ ЕФЕКТИВНОСТІ	ВАДІМОВ АРТЕМ ПАВЛОВИЧ, аспірант кафедри теорії держави і права Національного юридичного університету ім. Я.Мудрого (м.Харків)
4	ПРАВОВИЙ МЕНТАЛІТЕТ ТА ПРАВОВА ІДЕНТИЧНІСТЬ: СПІЛЬНІ ТА ВІДМІННІ РИСИ	ГУДИМ ЛЮБОМИР ЯРОСЛАВОВИЧ, здобувач Львівського університету бізнесу та права (м.Львів)
5	WYBRANE ASPEKTY POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA OBCOKRAJOWCÓW W KOREAŃSKIEJ REPUBLICIE LUDOWO-DEMOKRATYCZNEJ W LATACH 1994-2019	POBORSKI PATRYK, mgr, Uniwersytet Gdański (Gdańsk, Poland)
6	ПРИНЦИП ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА ТА ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЯ В УКРАЇНІ	БАЛИК ВІКТОРІЯ РОМАНІВНА, студентка юридичного факультету Тернопільського національного економічного університету (м.Тернопіль)
7	ТЕРНОПІЛЬ – СТОЛИЦЯ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ	ГУРЗЕЛЬ ЮЛІЯ ВІКТОРІВНА, студентка юридичного факультету Тернопільського національного економічного університету (м.Тернопіль)
8	ПРАВОВА КУЛЬТУРА ЯК НЕВІД'ЄМНИЙ ЕЛЕМЕНТ ПОБУДОВИ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ	ЛИСАК ВІКТОРІЯ РУСЛАНІВНА, студентка юридичного факультету Тернопільського національного економічного університету (м.Тернопіль)
9	ПОЛІТИЧНІ І ПРАВОВІ ПОГЛЯДИ С. ПЕТЛЮРИ	ЛУКАШУК АРТЕМ СЕРГІЙОВИЧ, бакалавр юридичного факультету Тернопільського національного економічного університету (м.Тернопіль)
10	ПРАВОВА КУЛЬТУРА ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК СТАНОВЛЕННЯ ТА ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ В УКРАЇНІ	СВИРИДА ВІТАЛІЙ АНДРІЙОВИЧ, бакалавр юридичного факультету Тернопільського національного економічного університету (м.Тернопіль)

ОСМИСЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ПРАВОСВІДОМОСТІ ОСОБИСТОСТІ В ПРОЦЕСІ ПОБУДОВИ І РОЗВИТКУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

10.05.19 17:57 | Автор(и) БРОВКО НАТАЛІЯ ІВАНІВНА, к.ю.н., доцент, доцент кафедри теоретико-правових та соціально-гуманітарних дисциплін Білоцерківського національного аграрного університету (м.Біла Церква) | |

Міжнародна науково-практична конференція 30.05.19 - СЕКЦІЯ №1

Якісною характеристикою соціального прогресу кожної демократичної та правової держави є наявність та дієвість в ній громадянського суспільства.

Можна погодитись із П.М. Рабіновичем, який інтерпретує поняття громадянського суспільства «крізь призму прав людини», де вказане поняття стосується такого суспільства, в якому кожна людина офіційно визнається юридично рівноправною як щодо всіх інших членів суспільства, так і стосовно держави та різноманітних суспільних об'єднань [1, с. 23-24].

Після здобуття Україною незалежності питання розбудови громадянського суспільства набуло особливої актуальності. Так, на думку А. Колодій трудності, з яким зіткнулася Україна в розбудові громадянського суспільства – це наслідки тоталітаризму, які обумовлені специфікою виникнення інститутів громадянського суспільства [2, с. 52-53]. Тому можна говорити про те, що розбудова громадянського суспільства в Україні триває.

Щодо перспектив подальшого розвитку громадянського суспільства в Україні, то потрібні радикальні зрушення в системі цінностей, які можуть відбутися лише за умови одночасних змін в соціальній структурі суспільства, у характері стосунків між державою і громадянином (суспільством), судово-правових інститутах та відобразитись в першу чергу у правовій свідомості.

Суспільство на даний час трансформується з моносоціального утворення (суспільства, що складається з людей з усереднено-рівними «можливостями», а отже, об'єктивно єдиними інтересами і прагненнями) у полісоціальний, багаторівневий і глибоко диференційований організм, що складається з численних автономних комплексних соціальних систем і субсистем зі своїми інтересами, зразками субкультури, в тому числі правової. У зв'язку з цими перетвореннями правосвідомість наповнюється новим змістом (змінюється її образ, юридичний алгоритм), складаються нові її форми (змінюється їх перелік, функціональні параметри).

Правосвідомість як соціально-правовий феномен проходить різні стадії розвитку від деструктивної до цивілізованої. Сам процес формування правосвідомості тісно пов'язаний з особливостями національної правової культури, становленням інституцій громадянського суспільства, демократизацією політичного життя, активною участю громадян у правотворенні – виявленні потреби у правовому регулюванні суспільних відносин, формуванні соціальних очікувань щодо його спрямованості та змісту, обговоренні проектів законів та інших нормативно-правових актів, а також у реалізації та оцінці ефективності законодавства. Зазначена теза є надзвичайно актуальною для України на даному етапі побудови громадянського суспільства в Україні.

Дослідження проблематики формування правосвідомості особистості здатне забезпечити наукове підґрунтя формування системи права і системи законодавства держави, що відповідає об'єктивним потребам сучасного розвитку та трансформації суспільства. Правосвідома особистість буде активно впливати на оновлення законодавчої бази, змістом якої є вироблення правових норм, що ґрунтуються на принципах гуманізму, справедливості, всебічного захисту прав та свобод людини і громадянина.

Таким чином можна стверджувати, що сучасний процес формування правосвідомості не може не відображати змін, які торкнулися самої структури суспільства, системних взаємозв'язків між різними соціальними елементами. Сучасне праворозуміння має включати в себе досвід тлумачення природи права, що відповідає даному етапу розвитку юриспруденції, та водночас вбирає у себе попередній досвід, однак намагається, не допускаючи минулих прорахунків і упущень, вивести образ права на новий рівень розуміння, запропонувати його актуальне тлумачення.

Перехідний (трансформаційний) етап державно-правового розвитку, побудова громадянського суспільства з одного боку, вимагає від публічно-владних інституцій оновлення національної законодавчої бази, а з іншого – активізації наукових досліджень проблем формування права, правосвідомості, правотворчості та інституту реалізації права.

Розуміння, осмислення процесу формування правосвідомості на даному етапі суспільного розвитку дозволить виробити ефективні шляхи удосконалення системи нормативно-правових актів України, сформувати комплекс оптимальних «моделей суспільного розвитку та втілити їх у життєдіяльність суспільства, держави й кожної особистості.

Список використаних джерел:

1. Рабінович П.М. Громадянське суспільство і права держава (загальнотеоретичні міркування). Українське право. 1996. №3. С. 22—34.
2. Колодій А. Предметне поле політичної науки в сучасний період. В кн.: Політична наука в Україні. 1991-2016: у 2 т. Київ: Парлам. вид-во, 2016. Т.1. С. 44—91.